

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Végvonaglás.

Pécs, 1898. november 4.

„Az obstrukció végvonaglása“: ezt a címet adta a Pécsi Napló a félhivatalos „Pol. Corr.“ ama közleményének, a melyben ez arról elmélkedik, hogy a szoborügy fordulata nagy csapás volt az obstrukcióra, melynek elejtése most már az egész országban forró óhajtásként hangzik.

No-no, tisztelt fél- és negyedhivatalos urak, vannak ám önökön és sugalmazóikon kívül még más emberek is az országban s így legalább is szerénytelenség önöktől a saját forró óhajtásukat az egész országra ráoktroynálni, mert az ország közvéleménye nem törvényhatósági közgyűlés, ahol az ilyen óhajtást holmi furfangos fogásokkal kiügyeskedni lehet.

Tudják önök azt nagyon jól, hogy az ország közvéleménye vagy közömbösen nézi azt a szorult helyzetet, a melybe a kormány a saját hibája és szőszegése folytán jutott, vagy ha már érdeklődik a helyzet iránt, ez az érdeklődése inkább az ellenzék javára szól, mert rokonszenvez azzal az ellenzékkel, amely csupán kötelességét teljesíti, a mikor a parlamenti törvényes eszközök korlátain belül folytatja a harcot a kormány ellen, amely azt a bűnét, hogy már három év óta tartja bizonytalanságban az országot provizoriumokkal, taktikázások-

kal, most még azzal is tetézi, hogy a tizenkettedik órában is a sötétben bujkál s nem hogy az országot, de még a saját pártját sem világosítja föl megállapodásai felől, hanem vak engedelmességet követel.

Tudják, hogy az ellenzéknek ez az együttes és kitartó harca alkalmas arra, hogy nemcsak a Bánffy-kormányt, de a vakon utána rohanó pártszövetkezetet is végveszélybe döntse, azért nyúlnak e küzdelem diszkreditálása végett olyan eszközökhöz, a melyek végvonaglásról tesznek ugyan tanubizonyságot, de nem az ellenzéki akciónak, hanem az önök által támogatott kormányrendszernek a végvonaglásáról.

Igaz, őszinte fegyverekkel képtelenek önök fölvenni a harcot, küzdenek hát ámitással, hazudozással. Az ellenzék egy kis töredékéről beszélnek, amely vad duhajkodással folytat személyes hajszát és csapásokkal aljasítja a törvényhozás termét, pedig épen az fáj önöknek, hogy a most folyó küzdelemben egyesült az ellenzéknek minden árnyalata s harcol a kormányuk ellen a legtisztább parlamenti eszközökkel, a szó s az érvek erejével, amely küzdelem, hogy a kormányelnök személyét érinti, annak megint nem az ellenzék az oka, hanem az az örökigazság, hogy a bűnös tettet nem lehet elítélteni úgy, hogy a tettet fölmentsük.

Most aztán hazudozásaihoz hozzájárult az utolsó, a legmegvetendőbb, végvonaglásuknak legundokabb megnyilatkozása: a koronának bevonása a küzdelembe. Az a nagy és nemes elhatározás, hogy a mult idők kísértő réme, a nemzeti közérzés állandó sérelme, a szent György-téri Hentzi-émlék onnét eltávolíttassék, már régen megszületett fölönt királyunk magasztos lelkületében, hisz már egy év előtt elhatározott dolog volt, hogy az az emlék a budai várpalota építése folytán szükségessé váló térszabályozással kapcsolatban eltávolítandó lesz.

Az a nagy nemzeti folbuzdulás, amely kormányhatósági kezdeményezésre nem várva társadalmi uton létesítette dicsőült Nagyasszonyunk szobrának eszméjét, csak alkalmul szolgált a nemeslelkű uralkodónak, hogy a Hentzi-émléknek már elhatározott eltávolításával egybekösse azt az igazán fejedelmi magasztosságú eszmét, hogy azt a helyet, amely annyi keserűség kútforrása volt, a nemzeti kegyelet bucsujáró helyévé változtassa át dicső Nagyasszonyunk szobrának odahelyezésével.

S ime egy magasztos fejedelmi léleknek ez eszményi megnyilatkozását most hitvány taktikai eszköznek akarják kisajátítani, hogy annak segítségével a kormányt kiszabadítsák szorongatott helyzetéből. Hát mi köze dicső királyunk e magasztos té-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy könyccsepp.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Szórom az emlékeket.

Megtépett levelek, elsárgult virágok, szinehagyott csokrok tűnnek elém. A leveleken még feketék a betűk, nem fakultak meg. A virágokon még zöldék az erek, nem mosódtak el. A csokrok között még akad egy-két rózsabimbó, nem olvadtak bele a mulandóságba.

Amint szórom őket, még illat is kering körültem. Letépett virágok, elrejtett levelek halmazából, mint az áldozat füstje, tör elé. Még nem vesztették el fiókom mélyén illatjuk, még van egy parányi bennök a boldog időből, mikor még ők is éltek. Mi is éltünk! Még kering az illat körültem, amint szórom őket és mégis minden a multé.

És az az idő, mi azóta mult el, belém öntötte azt a tudatot, hogy én most jogosan cselekszem. Hogy mindez, mit most véghez viszek, nekem hatalmamban áll. Belém ölték ezt a tudatot s most én közömbös tudok lenni azok iránt, melyek egykor világomat alkoták.

Még mosolyogni is tudok ezeken az apróságokon. Mosolygok a levélen, melyet oly égető kétségek között vártam. Melyet kínos aggodalommal őriztem mindentől. Mosolygok a kis virágon, melyet együtt téptünk le tövéről s felét én tevém el, felét ő. Olyan közömbös lé-

lekkel, bölcselkedő kedéllyel turkálók közöttük. Eszembe ötlük a naiv hit, melyet ilyenekhez tűzni szoktak; az apró babonák, melyeket bizonytalanságunkban rettegve próbálgatunk végig.

Máskor, ha láttam azt a nyolc levélkét, melynek mindenikéről egy-egy szócska mosolygott elém, csak nem régen is, elkábult fejem s órák hosszat el tudtam töprengeni azon, hogy mulhatott mindez el. S bár fáztam gondolatától, mégis végig éltem az utolsó perceket, melyeket még együtt töltém. S most mindez nem indít meg. A sziv hurjai lehullottak, a romok között győzelmesen csapong az ész.

Szórom az emlékeket. Könnyedén siklom el rajtuk s azt hiszem, minden lelki furdalás nélkül válok meg tőlük.

Lassankint mindjobban bele mélyedek munkámba! már nem is gondolkozom fölöttük. Az utolsóknál járok; a végsők tűnnek elém.

Két levél marad utoljára. Az egyik egy megkopott borostyán örökzöld levele, rajta pár sor irás A másik egyszerű fehér papírlap, az első levél tőle, magától, melyet csak a minap kaptam. . . A barátnőm írta. . . Istenem! a barátnőm?! Elovastam, s a napokban oda tettem a mellé a borostyán mellé, mely első levelemre válaszul szolgált.

S most előttem vannak. Az első és az utolsó levél. Kissé gondolkozám. De felre dobtam ezeket is. A kis borostyán levél odaesett lábaimhoz. Reápillantottam. . . hideg borzalom futott át rajtam, s mégis forróságot éreztem. Arcomhoz nyultam, arcom lángban égett.

Lehajtott fejem, szégyeltem gyengeségemet. Eszemmel újra győzni akartam s mégis lehajoltam a borostyán után. Eleinte küzdöttem magam ellen, de mégis fölvettem a levélkét.

A mint újra előttem láttam, elhagyott minden erőm s a mint szememhez emeltem a levélkét, hogy az irást élesebben lássam — óh átkos gyengeség — egy könyccsepp hullott reá.

Egy könyccsepp, egy magányos könyccsepp, hullott reá.

Hány fénylő könyccsepp ült már szememben; hány forró könyccsepp hullott le kezünkre, midőn egymás mellett ültünk. . . És ezek az öröm könnyűi voltak.

Hány szomorú könyv támadt szemem mélyén az utolsó esteiken; hány hideg könyccsepp hullott kezünkre, midőn bucsut vettünk. . . És ezek a bánat könnyűi voltak.

De mit akar most ez itt, ez a bus, magányos könyccsepp?

Megmozdul bennem minden, ha magamra tekintek. Félek önmagamtól! félek a földön fekvő emlékek halmazától: félek, hisz ha ezek megújulnak, újra a régi vagyok. Ujra vége minden küzdelmemnek s kísértéseimnek újra nincsen vége!

De hisz csak egy reszkető könyccsepp! Egy fénylő kis tömeg, mely elmaradt társaitól. Azoktól a társaktól, melyek homályos estén, késő éjeken annyi vigaszt szereztek, melyek megkönnyebbitették forrongó kedélyemet. Egy kis árva vízcsepp, gyöngéd, szomorú, mint az utolsó cseppje a kiapadt forrásnak. Hogy resz-

nyének a kormány ellen folytatott parlamenti harchoz? Azt akarják talán elhíttetni az országgal, hogy a korona fölkelet viselője ezzel az elhatározással csak fegyvert akart adni a kezébe annak a kormánynak, amely már minden fegyverét hasztalan próbálta fölhasználni, hogy a ráért csapásokat elhárítsa magától?

Nem, az ilyen föltevés is sértés volna az ellen az uralkodó ellen, aki oly páratlan tapintattal tudott mindig fölülemelkedni a pártok tusáján. S mégis azt látjuk, hogy a kormány uszályhordozói a parlamentben a korona elhatározásáért Bánffy honorálják tüntető éljenekkel, a parlamenten kívül pedig nyíltan mint a kormány megmentésére szánt fegyvert forgatják s arra hivatkozva szólítják föl az ellenzéket, hogy kényre-kedvre adja meg magát s szüntesse be a harcot, melyet most már elég vakmerők olybá föltüntetni, mintha az az uralkodó ellen irányulna, ha a szobor-ügy fordulata folytán rögtön be nem következik a leszerelés.

Ki ne látná az ilyen eszközökkel való kapacitációban azt a végvonaglást, amely a hatalom birtokáért mindent föláldozni képes érdekszövetkezet közeli pusztulásának biztos előjele? Veszni indult ez már s azért az a végzete, hogy minden mentési kísérlete balul üt ki, mert a kétségbeesett mentők csak újabb bizalmat öntenek a támadókba küzdelmük biztos sikere iránt.

Hirdessék hát csak az „obstrukció végvonaglását“, talán közelebb is van a leszerelés, mint ők maguk is hinnék, mert küzdeni senki sem fog a kitűzött cél elérésén túl, ez pedig a jelekből ítélve már nem fog soká várni magára.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

ket, mintha tudná, mit tesz az, utolsónak lenni. Mintha érezné, mit tesz elhagyatottnak lenni. Mintha sejtene, mit tesz az egyedül lenni.

Belepillantok s tükörszínűségétől megborzadok. Mintha arcomon, szememben élne lelkem, a könnyesepp tükrében visszatünni látom azt. Itt e kis cseppben látszom én. Ott e parányi víztömegben tükröződik életem lelkem.

Látom, mint kezd élni. Mint hisz minden szónak, minden legapróbb jelnek, mint rohan vakon mindennek neki s csügedten, megtépve mint vonul félre az emberektől saját szívével.

Látom, mint próbál újra meg újra a remény útjára lépni, mint veszi újra igaznak a csalta szavakat, nem tudja magát megfosztani tőle, bár tudja, hogy a külszin csal, a szív nem az övé.

Látom a végső tusát; válni készül. Újra áldozata lesz a kísértésnek s dacára ezernyi csalódásnak, még mindig hinni próbál. Hisz újra, hogy annál nagyobb csalódjak, ha a bucsun keresztül vergődött . . . De ez már megtanította az életre; ez a csalódás, már vezeklés.

Bámulom rettegve e kis könnyeseppet. S bár felek a képtől, mely életem újra elem tárja, nincs bátorságom eltörölni. Ugy vagyok vele, mint az étellel; tudom, hogy mily csalódásoknak, mily rettentő perceknek nézek elébe és mégis . . .

De hiszen csak egy könnyesepp. Egy kised, árva vizcsepp; utolsó, reszkető cseppje a kiapadt forrásnak.

Zombory Dezső.

A politikai helyzet.

— Budapesti tudósítónktól. —

Budapest, nov. 3.

Más időben rendes viszonyok közt halottak napját a képviselők is kegyelettel ülik meg. A mai válságos időben azonban, midőn a politikai helyzet napról-napra változik s kiszámíthatatlan következtetéseket vonhat maga után, a t. Ház tagjai nem adóztak a kegyeletnek, nem látogatták meg elhunyt kedveseik sírhantját, hanem itt tartózkodtak a fővárosban, azt tartván a költővel: »A haza minden előtt.«

A kormány sajtója már napok előtt kürtölte, hogy a kormány megunt az ellenzék, szerinte »elenyésző töredék« harcát s be nem vallott obstrukcióját s erős küzdelemre készül ellene.

Ez a közlemény hihetetlenül hangzott; s dacára annak, hogy kevés hitelre talált, a különböző párti képviselők mégis szorgalmasan látogatták a klubokat. Ellenzéki körökben semmi hitelt nem adtak a felhivatalosok fenyegetéseinek, mert szerintük a kormány nyílt küzdelembe bocsátkozni nem mer és pedig azért, mert nem rendelkezik elég érveléssel arra, hogy az ország közvéleményét — ha a szabadelvű párt tagjai közül egyesek nyilatkoznak — megnyugtassa.

A nyílt küzdelemben azért sem biznak, mert ha erre a kormány képesnek érezné magát, ezt már a három előbbi obstrukció alkalmával, különösen a 14. §. tárgyalásánál, igénybe vette volna, s nem a képviselőház folyosóján kapacitációkkal, fenyegetésekkel igyekezett volna az ellenzék harcának elejét venni.

Azonban dacára annak, hogy az ellenzék nem sokat tart a kormány e törekvéseiről, mégis együtt maradt a fővárosban s úgy a függetlenségi párt, mint a nemzeti és néppárt tagjai saját klubjaikban igen élénken vitatták a helyzetet s azt az eshetőséget, ha a kormány kampanyra készül az ellenzék harca ellen.

Mert tudvalevőleg Bánffy ravasz róka és senki sem tudja, még intímusai sem, hogy milyen harcot tervez az ellenzék ellen. Azért vannak résen.

A négy napos szünet utáni mai ülésen még senki sem tudott bizonyosat. Az ellenzék ugyan majdnem teljes számban fölvonult, hogy minden eshetőségre készen legyen, de nem szivárgott ki semmi meglepetés.

Mindazonáltal már ma látni lehetett, hogy a kormánypárti korifeusok sokat tartózkodtak az egyesült ellenzék folyosóján, a nyílt kapacitációba azonban még nem bocsátkoztak bele.

Tartotta ugyanis magát az a hihetetlen, sőt nevetséges föltevés, hogy az ellenzék igen meghatva érzi magát, mert báró Bánffy miniszterelnöknek sikerült ő felségénél kivinni, hogy a szent György-téren álló Hentzi-szobrot eltávolítsák s jól megérdemelt helyére, a bécsi Arzenálba viszik s annak helyébe akarják fölállítani dicsőült királyasszonyunk szobrát.

Azok, akik ismerik Bánffy manővereit, ezt a kétségtelenül nemzeti eszmét, nem tartják Bánffy ideájának, hanem tisztán ő felsége eszméjének, aki ismervén a magyarok ellen-szenvét a várban éktelenkedő Hentzi szobor iránt, most jó alkalmat talált, hogy ez a szobor örökre eltűnjék s helyébe a magyarok dicsőült patronájának szobra helyeztessék.

Szabadelvű párti körökben ugyan valószínűleg azzal fognak érvelni, hogy az obstrukciónak, ha nem is a kormány iránti jóindulatból, de ő felségének kétségtelenül örvendetes ténye iránti tekintetből meg kell, szünnie; de az ellenzék nem fogja engedni, hogy ő felségének e ténye viszonylatba hozassék a mai politikai helyzettel s egyáltalán nem hajlandó a nemzet vitális érdekeit ily másodrendű kérdésnek alárendelni.

A folyosón szivarfüst s pikáns anekdoták elhangzása közt a szabadelvű párti intímusok, Bánffynak rendes udvara, ugyan fenyegették az obstrukció matadorait, hogy ha

abba nem hagyják a »rendezést« a jövő hónapban már nem veszik fel a gázsít, a fenyegetésre azonban az ellenzék soraiban felhangzott Hentaller Lajos éles hangja:

»Három millió s a kamatok.«

Erre a szóra rögtön abba hagyták a fenyegetést; ennek a három milliós s a kamatoknak (egy ellenzéki honatya a napokban unalmában kiszámította, hogy az a három millió a mai napig már 5 millióra szaporodott, a kormány tehát tisztára 2 milliót vesztett) emlegetése tudvalevőleg épen olyan, mint mikor a bikának vörös posztót mutogatnak.

Rohonczy Gidának ugyan soha meg nem fogják bocsátani, hogy ezt a feltéve őrzött titkot egy világos percében elfecsegte.

A ház feloszlásának híret, melyet egy kormánypárti felhivatalos bocsájtott világgá a sorok közt, az ellenzék soraiban csak kacagással fogadják, mert tudják, hogy báró Bánffy és a választások rendezője Jeszenszky Sándor min. tanácsos még egy, a két év előtti választásokhoz hasonló választásba nem mehet bele, mert ahhoz nem rendelkezik elég tőkével. Erről még nem gondoskodtak. De megkülönböztetés az ország hangulata olyan, hogy még nagyobb áldozatok árán sem tudna Bánffy olyan többséget összetoborzani, mint a mostani. Az ellenzék azonban feltétlenül megerősödve jönne ki a választási küzdelemből.

Tudják ezt a jobboldalon is és — épen a kormánypárti képviselők voltak legjobban megijedve az új választás híre miatt, mert végre is nincs mindenkinek kedve minden két évben 40—50 ezer forintot elpocsékolni, csak azért, mert Bánffy haragszik.

A helyzet szignaturája különben az, hogy az ellenzék félelmet nem ismerve, a fenyegetéseket kikacagva ragaszkodik legutóbbi párt-határozatához s folytatja a megkezdett s eddig sikerrel kecsegtető küzdelmet mindaddig, míg Bánffy feje nem lesz az elnöki pulpituson.

A Lukács Gyula által szőnyegre hozott Dessewffy-féle eset is lankasztólag hatott a jobboldali padokra, mert ez az ügy egy kissé összebogozódott s a miniszterelnöknek egy cseppet sincs kedve ezt kibogozni. Ez az incidens már az udvar fülébe is eljutott, ahol rossz néven veszik Bánffytól, hogy nem tisztázza ezt a kérdést. S nem lehetetlen, hogy Bánffynak, aki pedig már sok bajban megtalálta a kibúvót, ez az incidens törje a nyakát.

A szituáció olyan, hogy a közeli napokban nagy meglepetések nincsenek kizárva.

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 4.

Házasodó házaspár.

Nem szép eset az, amiről tudósítónk ír a közeli városok egyikéből, azonban belevaló épen ezen idők keretébe. Egy férj, aki eljátsza a feleségét, akit nem szeret és aki őt nem szereti és szép szerével megszabadul tőle, anélkül, hogy a házassági szerződésben kikötött tartásdíjat fizetnie kellene és elveszi, akit szeret.

Az asszony in flagranti kaptott, a házassági szerződést el lehet tépni.

*

Bűnös volt mind a kettő. Egyiknek se volt erkölcsi bátorsága ketté vágni a kegyetlen frigy fonálát. Az asszony jól élt, szabadsága volt, nem haragudott az urára, de nem szerette, hanem mást szeretett. Azért nem tudott erős lenni, hogy elváljon. Félt is a jövőtől, meg aztán azt is hitte a szegényke, hogy tán az urának fájdalmat okoz. Hát jobb így. Így is lehet szépen szeretni.

A férfi pedig így gondolkozott:

— Máté engem nem szeret, tudom, hogy kit szeret Máté, de jól van, mert én se szeretem Mátét.

S tanulmányozni kezdte a házassági szerződést.

*

Ki tudja azonban, mi történik, ha az asszony meg tudja, hogy az ura ép úgy csalja őt, mint ő az urát. Lehet, hogy másképen fordul a dolog. Mert az asszonyi hiúság nagy és hatalmas. Persze, kivételek azok a különös asszonyok, akik szeretőt szívesen tartanak, a férjeiket még se szívesen osztják meg — egy másik, hozzájuk hasonló nővel. S ez természetesen, nem is féltékenység, hanem hiúság, a nagy, hatalmas hiúság. Így szól ez, ha hűtlenségen éri a férjet:

— Ohó, ha én nem kellek neked, te kellesz nekem!

Pedig hazudik a fehér kigyó. Mennyire hazudik.

Nem azért kell neki az ura ettől fogva, mert ő nem kell az urának, hanem azért, hogy — más nőnek ne jusson belőle.

*

Itt azonban nem így volt. Lehet, azért, mert az asszony nem látta a tilos szerelmében — mit csinál az ura.

S nem is törődött vele.

Még az sem tűnt föl neki, hogy az ura annyi szabadságot adott neki, amennyit akart.

S nem tartotta az urát alávalónak, hogy éppen olyankor kerülte a saját fészket, mikor azt látta, hogy ott volt vizitben — a házibarat és mikor azt látta fölmenni látogatóba: ő az utról is visszafordult s visszament a klubba játszani.

S ott játszott kettős partiet: egyiken nyert — másikon vesztett.

Pénzt nyert — a feleségét elvesztette.

S ezt az az ur így akarta.

*

A minap aztán megtörtént.

Az asszony, a bolondos, hűtlen asszony in flagranti kaptott.

S most im, milyen szépen befejeződik az erkölcsös vigjáték.

Már az utolsó fórumnál van a válópör. S ki-ki elveheti azt, akit szeret.

A ferj a kis énekesnőt.

A házibarat az asszonyt.

Igy történik éppen. Az eljegyzések már bizonyosak és a jeizett kis város legérdekesebb eseményei.

— Csi.

Napirend 1898. november hó 5-én.

Naptár: szombat, nov. 5. — Róm. kath.: Imre. — Prot.: Imre. — Görög-kel.: (okt. 24.) Anéasz. — Zsidó: S. Wajeze. — Nap két 6 óra 35 perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor. — Hold két 9 óra 58 perckor este; nyugszik déliben.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő várható.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban reggel 8 órakor.

Színház: »Talmi hercegnő«, operett.

— **(Ötven év a hadsereg kötelékében.)** A király ötvenéves császári jubileuma alkalmából kevesen vannak azok, kik már akkor is a hadsereg kötelékében állottak, mikor a legfelsőbb hadúr a főparancsnokságot átvette 1848. december 2-án. E kevesek között van *Fabini* tábornagy, kihez a király — a hivatalos lap mai száma szerint — a következő legfelsőbb kéziratot intézte: »Kedves Fabini tábornagy! Rég mult évekre tekintve vissza, azoknak, fájdalom, már csak csekély számában, kik a hadsereg soraiban álltak akkor is, mikor Én a véderőm fölötti főparancsnokságot átvettem, ott látom Önt is, a ki most ötvenedik tényleges szolgálati évét tölti be. Hogy Ön azóta háboruban és békében mily kiváló szolgálatokat tett, mily kitűnően működött sokféle és nehéz alkalmazásokban, az mindenkor hálás emlékezetemben marad. És mivel a kedvező sors teljes szellemi és testi erőben tartja Önt fenn, remélem, teljesülni fog az a benső óhajomásom, hogy az Ön kipróbált parancsnoksága alatt állók még sokáig mérithessenek az Ön annyira gazdag tapasztalatainak forrásából. A Nekem annyira

becses szolgálatai méltánylásának újabb jeléül első osztályú vaskorona-rendemet (3. oszt. hadi ékitmény) adományozom Önnek, a díj elengedésével. Kelt Gödöllőn, 1898. évi október hó 30-án. Ferenc József, s. k.»

— **(Adomány az evangélikus papi alapnak.)** *Biedermann* Rezsőné, szül. *Bleichröder* Elza urnő a pécsi ágostai hitvallású evangélikus egyház papi alapja javára ezer koronát adományozott.

— **(Névnapi ováció.)** Ma volt meggyénk szeretett alispánja *Trixler* Károlynak névnapija, mely alkalomból, a megyei tisztviselők teljes számban tisztelegtek az alispánnal. Hivatal társai nevében *Kosztis* Kamill megyei főjegyző üdvözölte a közszeretben álló hivatali főnököt. Az alispán szívélyes szavakkal köszönte meg az üdvözléseket. A délelőtt folyamán még az árvaszéki tisztviselők *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök vezetése alatt tisztelegtek, továbbá *Waniss* Sándor főszolgabíró és városunk, valamint a helyőrség számos előkelősége, kik mindannyian siettek az ünnepelt iránti szeretetük és ragaszkodásuk őszinte tanujelét adhatni.

— **(Halálozások.)** *Aronfy* Vince, a belvárosi népiskola volt pedellusa, életének 63-ik évében, ma reggel meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 4 órakor lesz a belvárosi népiskolából a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét f. hó 7-én reggel 8 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébánia-templomban. — *Dorsch* Pál, takarékpénztári tisztviselő, tartalékos hadnagynak, kinek elhunytáról tegnap már hirt adtunk, temetése holnap (szombaton) délután 3 órakor lesz a Percel-utca 26. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét f. hó 7-én délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébánia-templomban. A korán elhunyt derék tisztviselő halálát özvegyei, édes anyján és egy kis leánykáján kívül testvérei, napa, sógornői és sógorai — köztük *Pintér* Ferenc városi tanácsos — gyászolják.

— **(A színház bérbeadása.)** A színügyi albizottságnak ma délutáni ülésén kellett volna *Somogyi* Károly igazgatóval a színház bérbeadása ügyében tárgyalnia. Azonban a direktor »halaszthatatlan« ügyekben Pécsről elutazván, a tárgyalás persze elmaradt s majd akkor tartják meg, ha a direktor urnak nem lesz fontosabb dolga a színház bérbeadása ügyénél!

— **(Tiszti főszemle.)** Ma tartották meg a tartalékos tisztek részére az évenként szokásos tiszti főszemlét. Az uniformisok napja volt a mai, különösen délelőtt lehetett látni az utcákon sok tiszti uniformist, a mikor a tartalékos tisztek a jelentkezéseket végezték. A szemle aközös hadseregbeli tisztek részére a Frigyes-laktanya tornacsarnokában, a honvédtisztek részére a Fehér áry-laktanyában tartott meg.

— **(Hivatalvizsgálat.)** Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán tegnap Sásdra utazott a főszolgabírói hivatal ügykezelésének megvizsgálása céljából. A vizsgálat megejtése után a főispán még tegnap este visszaérkezett Pécsre.

— **(Meggyógyult rendőrbiztos.)** Mint értesülünk, *Trixler* Aladár rendőrbiztos, ki a napokban kifacamította a lábát, meggyógyult s ma már ismét megkezdte hivatalos működését.

— **(A levente diszpeldánya.)** Megemlékeztünk már arról, hogy *Hercenberger* József pécsi táncmester az általa komponált új táncot, a *Leventé* t, a pécsi jogakadémia polgárságának ajánlotta fel. Ma az Olvasókör helyiségében átnyújtotta *Hercenberger Lázár* Gyula olvasóköri elnöknek a külön e célra diszpeldányként készítettett füzetet, mely a *Levente* zenéjének kottáját és a tánc magyarázatát tartalmazza. A nagy számban jelenlevő

jogászság hangosan megéljenezte *Hercenberger* bácsit és köszönettel fogadták a felajánlott táncdarabot, melynek minél szélesebb körben való terjesztése most már a jogászság gondját fogja képezni, lévén a *Levente* ekként a pécsi jogászfijuság tánca.

— **(Megostromolt csárda.)** A cserkúti csárdában laknak *Bosnyák* Gergely, *Fridrich* István és *Gábor* Erzse, a kik a napokban nagy veszedelemben forogtak. Ugyanis öt pécsi illetőségű napszámos este iszogatóván a csárdásné borát, valami miatt a lakókkal összeveszttek és haragosan hagyták el a helyiséget. Rövid idő mulva azonban visszatértek s mivel nem nyitottak előttük ajtót, betörték azt és a két embert meg az asszonyt botokkal véresre verték. A boszuálló embereket feljelentették a bíróságnak.

— **(Főbirák a főispánnal.)** Ma délelőtt Baranyavármegye összes járásainak főbirái értekezleten voltak benn dr. *Fejérváry* Imre báró főispánnal, ki tíz órától fél tizenkettőig fogadta őket irodájában és tárgyalta velük a hivatalok vezetésére vonatkozó ügyeket.

— **(A Verdi-rekviem előadása.)** *Hetyey* Sámuel pécsi megyés püspök a Verdi Requiem november 19-én megtartandó előadására a neki felajánlott páholyt 200 koronával váltotta meg. Az egyházfejedelem ily érdeklődése a nagy mű iránt magamagát dicseri s a hazafias vállalkozásnak, mely az Erzsébet királyné szobra alapjának gyarapítását tűzte ki célul, nemcsak morális nagy sikerét, hanem anyagi eredményét is tetemesen előmozdítja. A Requiem összes próbái a zenekarral tegnap megkezdődtek s már az első összejövetel bizonyoságot tett a kitűnő betanulásról, mert az egyes tényezők összeszokása minden nehézség nélkül megy s oly rendkívüli művelzetet ígér az előadás, minőben a közönség, az előző nagy zenei vállalkozások minden magasztossága mellett is, még sohasem részeseült, a közreműködők száma is tetemesen nagyobb, mint az előző alkalmakkor. A rendezőség az összes hatóságok, testületek, tanintézetek figyelmét felhívta az előadásra s különösen a tanuló ifjuságnak nyújt kedvező alkalmat a mű megismerése azáltal, hogy annak feláru jegyeket ajánlott föl. A jegyek Domján I. könyvkereskedésében annyira kelnek, hogy máris szép tiszta jövedelem mutatkozik.

— **(Jogász táncestély.)** Már szétküldötték a jogászok a meghívókat táncestélyükre, a mely egész terjedelmében így szól: A pécsi püsp. jogakadémia polgársága tolyó évi november hó 23-án (szerdán), a »Vigadó« nagytermében a »Jogakadémiai Olvasókör« pénztára javára táncestélyt rendez. Belépőjegyek 1 frt 50 krért válthatók az estély napján délelőtt 9—12-ig, délután 3—5 óra közt az Olvasókör helyiségében (Lyceum-épület, II. emelet) és este a pénztárnál. Felülfizetéseket köszönettel vesszünk és hirtlapilag nyugtazunk. Kezdeté fél 9 órakor. Rendező bizottság: Elnökök: *Lázár* Gyula. Alelnök: *Fischer* Béla. Pénztáros: *Kelemen* János. Ellenőr: *Dvorszky* József. Cigányvajda: *Fonyó* István. — *Allaga* Leo, *Bauss* Olivér, *Boskovics* Sándor, *Brigant* József, *Buday* Dezső, *Carposio* Antal, *Csizmadia* Géza, *Decleva* Dénes, *Dessewffy* Antal, *Dunst* Károly, *Erössy* Aladár, *Fein* Jenő, *Felsenburg* Emil, *Gadó* István, *Grün* Sándor, *Györkö* Kálmán, *Imre* Jenő, *Jakoby* Győző, *Kallenberger* Ferenc, *Kayser* Elek, *Kinneth* Viktor, *Kocsák* Béla, *Kovács* Károly, *Kraincsics* Milán, *Leitner* Nándor, *Lerch* Richard, *Lucich* Vasco, *Makay* István, *Móder* Géza, *Muraközy* László, ifj. *Nagy* Jenő, *Nagy* Béla, *Nicsovics* Sándor, *Nikolics* Spászó, *Pilch* Ernő, *Pritz* József, *Réder* Károly, *Rihmer* Aladár,

Rihmer Oszkár, Schwarz Gábor, Sey Oszkár, Sey Pongrác, Szendrői József, Szentpály Sándor, Szombathelyi Béla, Szűts Zoltán, Tausz Dezső, Tétsi István, Tomcsányi Béla, Witzl Győző, Zelesny Károly, Zombory Dezső. Mint minden mulatságuk meghívóinak kibocsátásakor, úgy most is felkéri a rendezőség mindazokat, kik a mulatságra meghívót nem kaptak s arra igényt tartanak, forduljanak eziránti megkeresésükkel a rendezőséghez, vagy *Lázár Gyula* jogász olvasóköri elnökhöz.

— (**Pályázat.**) A kaposvári kir. törvénytörvényesnél egy irodatiszti állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a törvénytörvényes elnökéhez.

— (**Kamarai titkárok értekezletei.**) A kereskedelemügyi miniszter legközelebb leiratot intéz a kereskedelmi és iparkamarákhoz arról, hogy a kamarák és a miniszterium iparfejlesztési, szakoktatási és iparfelügyelő osztálya között lehetőleg közvetlen érintkezés létesíttessék. E végből szükségesnek tartja, hogy a kamarák titkárai időről-időre minden második hónapban tanácskozást tartsanak, mely alkalommal a fontos elvi jelentőségű ügyek és az egyes kamarai kerületek közgazdasági viszonyai kerülnének tárgyalás alá. A miniszter az első értekezletet november 19-ének d. e. 10 órára hívja össze.

— (**Megvert ember.**) Későn este ballagott hazafelé a lakására szép csendesen *Samu József*, mislenyi lakos. Egyszerre elébe ugrott egy ember és minden szó nélkül agyfőbe kezdte verni egy furkósbottal. *Samu József* futva menekült előle és véresen ért haza, hol elbeszélte, hogy *Borbás József* nevű régi ellensége verte össze. Fel is jelentette a támadásért *Borbást*, a ki azonban nem akar semmit tudni a dologról. A vizsgálat feladata tehát kideríteni, hogy ki verte meg szegény *Samu Józsefet*?

— (**Nyugalomba vonuló főbíró.**) *Kiss Aladár*, a sásdi járás főszolgabírája, beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét, melyet a legközelebbi megyei közgyűlésen fognak elintézni.

— (**Találtatott.**) A belvárosban tegnap délután egy teljes süveg cukrot találtak. Igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

— (**Tolvaj cseléd.**) *Csócsics Rozál* cselédleányt gazdája tegnap este elküldte a szabóhoz, hogy onnan urnője téli kabátját haza hozza. El is ment a cseléd a kabátért, azonban vissza már nem jött. A károsult gazda feljelentésére a rendőrség nyomozni kezdte a hűtlen cselédet, akit sikerült is néniének lakásán elfogni. A tolvajlasi szándékáért, most a rendőrség számoltatja.

— (**Razzia.**) Az elmúlt éjjel razziát tartott rendőrségünk, mi közben tíz férfit tartóztatott le éjjeli csavargás miatt.

— (**A fiu vádja.**) *Horváth János* patacsi lakos nem a legjobb egyetértésben lehet az anyjával, mert még egy vas ekén is össze tudnak egymással különbözni. Az összekülönbözés folytán a fiu azt a vádat emelte az anyja ellen, hogy az ellopta az ekét tőle. Özvegy *Horváth Jánosnénál* az ekét meg is találta a vizsgálat; ő azonban azt állítja, hogy jussa van az ekéhez s korántsem lopta el, hanem csak elvitte. Az anya és fiu között most majd a bíróság fog igazságot tenni.

— (**A kutya-csábító.**) Már ilyen is akad. Hiába, a mai vállalkozó szellemű világban nincs mód, ha még olyan furcsa és még oly tilalmas is, melyet meg ne próbálna az ember, hogy könnyen jött pénzhez jusson a révén. Így tett a napokban *Beld József* apatini lakos is, a ki *Bandula* Antal korcsmajában szemet vetett egy vadászkutyaúra és elcsalta

azt magával, természetesen azzal a szándékkal, hogy eladja valami vadászkedvelő embernek. Az elcsalt kutya gazdája, *Schneider György* kisköszegi lakos azonban sietett följelenteni a kutyája elcsábítását s a nyomozás során a kutyát *Beldnél* meg is találták. Az elcsábított kutya visszakerült gazdájához; csábítóját pedig feljelentették a bíróságnál.

— (**Lakodalmi fáklya.**) A bünkrónika lapjainak legnagyobb részét oly büntények foglalják el, melyeknek rugója szinte bizonyos következetességgel, a mellőzött szerelem szülte boszu. Ilyen eset történt a napokban is egyik szomszéd községben. A legény szerelmes volt egy fiatal leányba, kit szülői máshoz adtak feleségül. *Vaszily Todor*, jómódu gazdálkodó leányának volt az esküvője, akit *Sás Rudolf*, szintén gazdálkodó vezetett oltárhoz. Javában folyt a tánc, játszott a zene, amikor a lakodalmások egyike rémülten futott a nászszobába, azzal a hírrel, hogy ég a háztető. A bent levőknek az óriási ijedelmén kívül szerencsére más bajuk nem történt, a háztetőnek is csak egy jelentéktelen része égett le, mert a tüzet a násznap néhány perc alatt eloltotta. A vizsgálat csakhamar kiderítette, hogy a tűz keletkezésének oka nem véletlen baleset, hanem gyújtogatás. Nemsokára sikerült is a tettést *Tóth Vince* személyében elfogni, ki ezelőtt nagyban csapta a szelet a *Vaszily* leánynak. Mikor elfogták, nem is tagadta tettét. Cini-kusan mosolyogva mondta:

— Lakodalmi fáklyát gyújtottam annak a csalfa lánynak!

— (**Ismét a bicikli.**) Állandó rovatot lehetne nyitni azon baleseteknek, melyeknek a bicikli sportkedvelők az okozói. Nem telik el nap anélkül, hogy egy, sőt néha több panasz ne érkezne a rendőrséghez. Csak a csütörtök esti számunkban adtunk hírt arról, hogy *Tóth Istvánné* a Pálya-utcán egy ügyetlen biciklista elütötte, s ma már ismét egy ilyen balesetről kell beszámolnunk olvasóinknak. A siklósi országuton történt, hogy *Sándor Ferencné*, vasuti munkás felesége, hurcolkodván, egy nagy kosár edénnyel a fején ment a kocsin, midőn arra karikázott egy úr, s a szegény asszonyt elütötte. Az asszony persze elesett, a fején volt kosár tartalma apró darabokra tört, s az asszony az elhullott edénycserepekben össze-vissza vagdosta a kezét. A biciklista ur pedig felugrott a biciklire s vidáman tovább száguldott, még mielőtt sikerült volna kilétét megállapítani. Elismerjük, hogy a biciklisport igen szép és üdvös valami, s hogy a pécsi sport egyesület maga is eléggé gondoskodik arról, hogy tagjai minél óvatosabban üzzék kedvtelésüket, de vannak ám itt olyan fiatal ficsurok, akik semmibe sem veszik a járókelők biztonságát, hanem valóban esztelen futkározást visznek végbe a vasparipán. Ezekre hívjuk fel a rendőrség figyelmét, az adófizetők polgárok testi épsége érdekében,

— (**A pletyka vége.**) *Sági Jenő*, szigetivárosi munkásnak besugta a szomszédnéja, hogy felesége az ő távollétében legényekkel folytat szerelmi viszonyt. A jóakaró figyelmeztetés felkeltette a munkás féltékenységét, s így elhatározta, hogy meglesse a feleségét. Mint rendesen elment ma reggel is munkája után, azonban a délelőtti órákban — amikor hír szerint a felesége a legényeket fogadja — váratlanul betoppant feleségéhez. A szegény, megrágalmazott asszony épen a legkisebbik gyermek szoptatásával volt elfoglalva, s ugyancsak bámult, amint férjét oly nagy zajjal be-

lépni látta. A kellemes csalódás azonban oly dühre gerjesztette a férjet, hogy átfutott a szomszédba, a hol a szószátyár, rosszszelű asszonyt alaposan helybenhagyta. A dolognak a bíróságnál lesz folytatása, ahol *Sági Jenő* felesége nevében rágalmozás, a megvert asszony pedig könnyű testisértés miatt emelt panaszt.

— (**Megszökött művész.**) Ne méltóztassanak azt hinni, hogy talán valami világhírű festő, vagy zenevirtuóz szökött meg, óh koránt sem! A megszökött művész egy göndör szőrű, fehér pincsi kutya, a mely itt a buzatéren mulattatta a publikumot számolási műveleteivel. Valószínűleg némi előlegek irányában összekülönbözött igazgatójával s mint önérzetes művész, a helyzet magaslatán állva, méltóságán alulinak tartotta továbbra is fellépni s egyszerűen bucsut mondott a világot jelentő deszkáknak. Ha valaki véletlenül meglát egy fehér szőrű pincsi kutyát, mely lábával az aszfalton hatványokat és gyökvonásokat csinál, sziveskedjék erről a rendőrséget értesíteni.

— (**Összeesett az utcán.**) *Borbás Rozál* nyolcvan éves öreg asszony tegnap délután a Kis Flórián utca 10 szám alatti ház előtt hirtelen összerogyott. A kórházba szállították, a hol kitűnt, hogy rosszul lett, agg kora következtében gyakran beálló szédülés volt az oka.

— (**Kiüresített akol.**) *Folk András* németmárok lakosnak az aklában két pár birka várta a telet, mikorra el akarta őket adni a gazdájuk. Azonban egyik reggelre a napokban üresen állt az akol s a birkák nem voltak sehol. Mivel az akol ajtaját este gondosan belakatolta a gazda, a birkák maguktól kinem szökhettek. És valóban az akol fel volt törve, tehát a birkákat betörők hajtották el. Hogy kik voltak, még eddig senki sem tudja.

— (**Álkulessos tolvaj.**) *Vörös János* patacsi lakos, egyik este, mikor hazatért, azt vette észre, hogy a fiókjából, melyet bezárt és bezárva is talált, hiányzik tizenöt forintja. Kereste a szolgáját, *Somogy Istvánt*, de bizony az megszökött. Világos lett tehát, hogy ő lopta ki a pénzt a fiókból, még pedig álkuless segítségével. Elkezdtek hát keresni és meg is találták, a mikor is a lopást minden tagadás nélkül beismerte s elmondta, hogy új ruhára és zsebórára vágyódott és azért lopta meg a gazdáját, vett is ruhát és zsebórát, de egyiket sem használhatja, mert átadták az ügyésznek, hol tudvalevőleg rabruhát kapnak a lakók és a zsebórát elveszik tőlük, nehogy nagyon unalmasnak találják a fogházi életet.

— (**A vasuti harangok eladása.**) Az államvasutak igazgatósága tudvalevőleg már a múlt évben beszüntette az állomásokon szokásos harangjelzést s így nagyobb számú felesleges harangnak jutott birtokába. Az igazgatóság most megbizta üzletvezetőseit, hogy ezeket a harangokat haladéktalanul bocsássa áruba s hívja fel úgy egyes intézetek, mint magánosoknak a vétel iránti figyelmét. Az üzletvezetősek, hova a vételt érdeklő kérvények is intézendők, egy nagyobb harangnak (15 kgr.) 16 frtban, egy kisebbnek (5 kgr.) 6 frt 50 krtban szabták meg az árát. Egyes jótékony célú vagy kulturális intézetek azonban leszállított áron vehetik át a harangokat, ha kérelmük mellé szegénységüket igazoló okmányokat is csatolják. E kérvények, ugyancsak mellékleteik is bélyegmentesek.

— (**A vízügyi nagybizottság**) ma délután 3 órakor ülést tartott a városháza közgyűlési nagytermében *Majorossy Imre* polgármester elnöklete alatt. Az ülés összehívásának alapja *Engel József* törvh. bizottsági tagnak a legutóbbi közgyűlésen tett interpellációja volt s ma a bizottság összeült, hogy a vízhiány miatti vizelzárásról és a vízhiány végleges megszüntetéséről tanácskozzék. A tanácskozás nagy érdeklődés mellett folyt s a bizottság először is *Rauch János* főmérnök jelentését hallgatta meg, ki szerint a vízhiányon a vizelzárás segélyével csak aként lehet segíteni, ha a város alsórése délelőtt jut vízhez s aztán délben a vízvezeték elzáratik ott, hogy a felső rész is vízhez jusson. Lehetne azonban még egy módon is segíteni, ha a bálicsi próbafúrásnál most nyert 540 köbméter vizet összekötnék a rókusi viztartálylyal s a tartályokban most levő 1400 köbméter vízzel együtt ez elegendő lenne arra a rövid időre, míg beáll az az időjárás, mikor a vízhiány megszűnik. Ez lévén az ülés első tárgya, *Littke József*, *Engel József*, *Zsolnay Vilmos* és még többen szóltak a tárgyhoz s végre is az lett elhatározva, hogy a vizelzárás a jelenlegi állapotban tartatik fenn s ha a bálicsi víz minden tekintetben jönnek s az egészségre ártalmatlannak bizonyul, akkor összeköttetik a rókusi tartálylyal a vízhiány idejére. Magának a végleges vízműnek kérdésére vonatkozólag a főmérnök szintén ismertette az eddig eszközölt összes próbafúrásokat, s e szerint vagy az orfűi vagy a drávai vizet kell bevezetni, hogy a vízhiány megszűnjék. Az előbbi bevezetése 300 ezer frtot igényel; az utóbbi kétszeres összeget s az üzem fenntartása is nagy költséggel jár. Az állami szakközegek egyelőre a Drávánál végzik most a kutatást s ha a Drávavíz bevezetése elesnék, akkor az orfűi vizet alagut vagy szivattyuzás útján lehetne bevezetni s a hegyek összes vizeit egybegyűjt-

vén, ez elegendő lenne 20—30 évig a vízhiány meggátolására. A Drávavízzel egyszersmindenkorra megszűnnék a vízhiány, de ezzel szemben a drágaság foglal állást. Az ülés végre mégis bevérandónak határozta a szakértők jelentéseit a kik e szerint még tovább folytatják még pár hónapig a kutatást s akkor tesznek jelentést az eredményről. Az ülés mindezekről bőven tárgyalván, több, mint két óráig tartott s negyedhatkor ért véget.

— (**A hűtlen vőlegény bűnhődése.**) A tragikomédia hőse egy igen csinos fiatal scarboroughi angol leány, aki menyasszonya volt egy ottani urnak. A vőlegény azonban belebolondult egy Scarboroughban nyaraló fiatal özvegybe és elhatározta, hogy visszaküldi a jeggyűrűt és nőül veszi a csábító Círcet. Minthogy azonban a jegyeseket és az özvegyet mindenki ismerte a városban, a hűtlen vőlegény elhatározta, hogy ennek a nem valami tisztességes eljárás második felvonásának színterét máshová teszi át. Az új menyasszonnyal együtt Londonba utazott, hogy ott tartsák meg az esküvőt. De hiába csináltak mindent a legnagyobb titokban, tervük eljutott az elhagyott menyasszony füleihez és ez ugyancsak megmutatta, hogy ő is leány a talpán. Megneszelte, hogy melyik vonattal utazik el a szerelmes pár és anélkül, hogy ezek észrevették volna, beosont a mellettük levő kupéba. Alig állt meg a vonat a londoni Kings Cross pályaudvaron, a bosszuálló leány leugrott a peronra és kezében lovaglókorbáccsal exvőlegénye elé állt, azután annélkül, hogy csak egy szót is szólt volna, végighuzott rajta egy párszor. Temérdek ember csoportosult körülöttük, de mikorára a vőlegény ur és az ő özvegye felocsudtak meglepetésükből, a bátor leány felugrott az éppen elrobogó gyorsvonatra, mely visszavitte Scarboroughba.

— (**A civil-katonák.**) Nincs az a hatalom, amely jobban lenyűgöznék az embert,

mint a katonát a forsrift. Ez szabja meg a napi teendőjét, ez parancsolja, hogy kinek és hogyan szalutáljon, ehhez kell alkalmazkodnia a feje bubjától a sarka hegyéig mindennek. Csakhogy a szigorú fegyelem se tartja vissza a tiszturakat, meg a nyalka önkéntesek némelyikét attól, hogy néha-néha egy kissé divatosabbra szabott ruhát ne vegyenek magukra. Sőt olykor jól esik a civilruha is, a melyben az uniformisban szinte megmerevedett tagok kényelemben lehetnek. Ehhez azonban most egy darab időre aligha lesz mersze valakinek, mert a hadsereg rendeleti közlönyének mai száma egy szigorú parancsot tartalmaz, amely minden katonának újból és nyomtatékosan eltiltja a civilbe-jarást és a tiszteknek külön is meghagyja, hogy minden ruhadarabot az előírás pontos adataihoz képest készíttessenek. Erre a legujabb figyelmeztetésre az adott okot, hogy a király a minap kétszer egymásután látott egy magasrangú katonatisztet civilben.

— (**Metallizált halott.**) Minden évben, halottak napján, egy párisi család virágot visz ki a Père-Lachaise temetőbe, a hol egy sirboltban, hármas üvegkoporsóban, nyugszik a metallizált halott. Egy Varcot nevű orvos találta föl azt az eljárást, a melylyel a holttestből ércszobor válik. A holttestet megmossák kátránysavval, bemázolják ezüstnitráttal, azután galvanoplasztikai fürdőbe mártják, végül félmilliméternyi ezüstnitrát-talapatra teszik. És a tetem olyan marad, a minő a halál percében volt — csodálatos hasonlósággal, csodálatos elevenességgel konzerválódva örökre. Talán ez a jövő zenéje . . . Nem lesz többé siremlék, a halott önmagának lesz szobra.

— (**Krivány sorsjegyei.**) Olvasóink bizonyára emlékeznek még e hirhedt sikasztóra, aki az aradi árvapénztárt oly érzékenyen károsította. Tudvalevő az is, hogy

Krivány nagyban játszott osztálysorsjegyekkel s most fővárosi tudósítónk arról értesít, hogy Dörge Frigyes főelárúsnál is — Budapest Granátos-utca 12 — vásárolt egy negyed sorsjegyet, mely ezer koronát nyert. A bankház a nyert összeget deponálta az aradi árva-pénztárnál, mely ezáltal oly összeghez jutott, melyre bizonyára nem számított.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. november 4. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 62.0 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 11.4 °C

• maximuma : 15.0 °C

• minimuma : 9.9 °C

Párányomás : 9.7 mm.

Relatív nedvesség : 97%

Felhőzet : 8° Cu. W.

Szélirány s erő :

Csapadék 24 órai : 0.3 mm. eső, köd.

Esős, borult, enyhe.

Dr. Czira.

A PÉCSI NEMZETI SZINHÁZ

jövő heti műsora.

Szombat, nov. 5-én : »*Talmi hercegnő*«, operette.

Vasárnap, nov. 6-án d. u. 3 órakor : »*Paraszt-kisasszony*« népszinmű, este félnyolc órakor »*Vöröshaju*« népszinmű.

Hétfő, nov. 7-én : »*Bohém élet*« vigjáték.

Kedd, nov. 8-án : »*Üdvöske*« operette.

Szerda, nov. 9-én : »*Egy ügyvéd első pöre*« vigjáték, premiér.

Csütörtök, nov. 10-én : »*Lecouvreur Adrienne*« dráma.

Péntek, nov. 11-én : »*Gascognei nemes*« operette, premiér.

Tanügy.

(Wlassics miniszter a művészeti oktatásért. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter újabb lépést tett a művészeti oktatásnak a középiskolákban való meghonosítása érdekében. Az összes középiskolához rendeletet bocsátott ki, amelyben meghagyja, hogy az iskolai tanácstestületek és önképzői-körök tagokul lépjenek be a képzőművészeti, iparművészeti és más hasonló társulatokba. Ezen a révén megkapják a társulatok műlapjait és művészeti kiadványait, amelyeket a tanárok szemleleti eszközül kitűnően fölhasználhatnak a művészeti alkotásnál. A miniszter ezenkívül intézkedik, hogy a fővárosi középiskolák növendékei tanáraik vezetése alatt rendszeresen látogassák a muzeumi és az országos képtárakat, valamint a képzőművészeti társulatok által rendezett műkiállításokat.

Törvénykezés.

§ Gondatlan vasuti ór. Az Eszék és Dárda között fekvő 131. számú örházban lakott Csapó István vasuti ór, épen olyan részén a vasuti vonalnak, a hol átjáró van és nagy számmal haladnak át kocsik a pályán. Junius tizennegyedikén a rendes időben közlekedett a vonat az örház felé s midőn Csapó a jelzést meghallotta, nem a sorompót csukta le azonnal, hanem bement a szobába és ott úgy elidőzött, hogy mikor kijött, már megérkezett a vonat, még pedig szerencsétlenséget is okozva, mert Ivancsevics Sztankó épen akkor ért kocsijával az átjáróhoz s a mozdony a lovakat és kocsit elütvén, össze-vissza roncsolta.

A kocsiban ülők szerencsére kiestek a

pályatest mellé, de Ivancsevicsnének így is eltört a kulcsontja s hat hétig tartott felépülése, míg Ivancsevics könnyebb természetű sérüléseket szenvedett.

Világos levén, hogy a szerencsétlenséget csupán Csapó István pályáőr vétkes gondatlansága okozta, a pécsi kir. törvényszék őt a ma tartott végtárgyaláson két évi fogházbüntetésre és hivatalának elvesztésére ítélte, mely ítélet ellen a vádlott, úgy ügyvédje dr. Sey Ernő, felebbeztek, míg Zsolnay György főügyész-helyettes abban megnyugodott.

§ Cigányerkölcs. A falu csordásának hivatalát viselte Darócon Kuzman János cigánylegény s egy este gyalázatos gondolat fogamzott meg agyában. Bekopogtatott Farkas Józsefné Tar Éva hatvanhat éves öregasszonyhoz, ki már az ágyban feküdt, de azt híven, hogy fia jött haza, felkelt és kinyitotta az ajtót.

A cigánylegény belépve, mindjárt az asszonyra rohant, ki, — mellesleg mondva, — már nyolc év óta vak is és letéperve, erőszakot akart rajta elkövetni.

Az öreg asszony kiabálására a szomszédok sietve jöttek át lakására s ekkor a merénylő elfutott, de felismerték és a pécsi kir. törvényszék ma hat havi börtönbüntetéssel sújtotta gyalázatos tettéért.

Az ítélet jogerős.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 4-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Szilágyi Dezső elnöklésével megtartott mai ülés egyetlen szónoka Sima Ferenc volt, aki nagy érdeklődés mellett beszélt az ülésnek d. u. 2 órakor történt bezárásáig. Beszédének elején foglalkozott Tisza István ugrai beszédével, a melyben ez leckéztette az ellenzéket

az obstrukció miatt. Jó lesz — úgymond Sima — megjegyeznie azt a bibliai közmondást, hogy »tisztelt apádat és anyádat, hogy hosszú életű légy a földön«, mert azzal a leckézetéssel nem nagyon tisztelte meg az apját, aki legjobb férfikorában minden eszközt megragadott, a melylyel szolgálatot vélt tehetni hazájának.

Szilágyi elnök: A fiu és apa közötti kapcsolatot a vitába belevonni nem szabad.

Sima ezután Vadnay, csongrádi főispán működését korholta erős szavakkal.

Szilágyi elnök: Figyelmeztetem a szónokot, hogy tartózkodjék oly kifejezések használatától, mint »hitvány«, »pocsék«. Ezért rendreutasítom.

Sima Ferenc: Vigyázni fogok kifejezésemre, mert a mai napot szeretném magamnak biztosítani, habár nehezemre is esik a feketét fehérnek látni. (Derűtség.) Foglalkozott ezután a legutóbbi obstrukció ellenes csongrádi határozattal s megjegyezte, hogy Burg bizottsági tag, aki az indítványt tette s az egész aktust rendezte, patika engedélyért folyamodott és ezzel a szolgálatával véli azt megnyerhetni. (Felkiáltások balról: Meg is nyeri! — Egy hang jobbról: Meg is érdemli!) Ezután Bánffy politikáját támadta a szónok. Ilyen kormány — úgymond — egy percig sem volna szabad tovább vezetni az ország ügyeit, de a többség tapsol Bánffynak, annak a Bánffynak, a kiről a Házban s az országban nyíltan mondják, hogy hazudott.

Szilágyi elnök: Ezért a durva sértésért rendre utasítom a szónokot. (Kiáltások: Igazat mondott!)

Sima Ferenc: Nem én mondom, csak azt említettem, hogy mit olvastam a lapokban. Ezután ovatosabban folytatja beszédét, de *Szilágyi* egész váratlanul öt perc szünetet adott, a mi derűtséget idézett elő.

Szünet után *Sima* Ferenc lankadatlan hévvel folytatta beszédét, míg végre d. u. két órakor a következő határozati javaslatot terjesztette be: »Mondja ki a Ház, hogy a be-terjesztett törvényjavaslatot csak abban az esetben tűzi ki napirendre, ha a kormány kijelenti, hogy az Ausztriával való alkotmányos kiegyezés nem sikerülte esetén az önálló vámtérület föllállítása következik.« (Élénk helyeslés balról.)

S ezzel az ülés véget is ért.

TÁVIRATOK.

— **Alaptalan rémhír.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt az egész fővárosban s ülés alatt a képviselőházban is az a rémhír terjedt el, hogy a király ellen Gödöllőn merénylet történt s ez mindenütt pánikot idézett elő. *Bánffy* báró rögtön informáltatta magát legilletékesebb helyről s kisült, hogy az egész híresztelés nem egyéb ostoba, alaptalan mesénél.

— **Gyászünnepek Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi augusztinusok templomában ma délelőtt általános katonai gyászistentisztelet volt, melyen *Ottó*, *Jenő* és *Rajner* főhercegek, továbbá a tábornoki kar s a tisztikar is megjelentek. — A bécsi magyar egyesület, melynek védnöke *Ferenc-Ferdinánd* főherceg, ma délelőtt a fogadalmi templomban nagy gyászünnepeket rendezett Erzsébet királyné emlékére. Ott voltak: *Ferdinánd-Károly* főherceg, a bécsi magyar kolónia tagjai, számos előkelőség, igen sok magyar főúr és főrangú hölgy. A rekviemet *Marschall* prelátus celebrálta nagy segédlettel.

— **Kivégzett rablógyilkos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lai*-bachból jelentik, hogy *Rezek* rablógyilkost ma reggel Rudolfswertben kivégezték. A kivégzés rendben ment végbe.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi november hó 4-én elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püsch Antal*.

- III. 2334. Pécselt elhalt Koch Józsefné hagy. ügye. — hh.
2332. Barcsón elhalt Grünbaum Zakariás hagyatéki ügye. — hh.
2625. Néhai Dulánszky Nándor hagy. ügye. — fo.
2636. Schusztér Henrik — Gyórfy János végr. — hh.
2642. Pécselt elhalt Göncz Istvánné hagy. ügye. — hh.
2675. Duna-Földváron elhalt Kis Adámné hagy. ügye. — rmv.
2676. Duna-Földváron elhalt Uics Apollonia hagy. ügye. — hh.
2688. Hédráhelyen elhalt Varga István hagy. ügye. — hh.
2692. Nagy-Kanizsán elhalt Csók Dömötörné hagy. ügye. — vu.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Holics Gyula*.

- III. 2330. Szabó Jánosné — Szabó János 350 frt. — mv.
2356. Sovány Juli — Sovány Rózi zárlat. — rend.
2395. Grényi Györgyné — Mufics Antal s n. végr. — hh.
2414. Balázs János — Vizmathy Gizella 42 forint. — hh.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

11061. sz.

tlkv. 1898.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak, Gyura József s társai végrehajtást szenvedők ellen 180 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén lévő, Szabolcs község határában fekvő, és a szabolcsi 283. sz. betétben felvett, A. I. 1—6. 10—16. sorsz. urbéri birtokra, a 366/a. hrsz. 103/a. és 366/1. b. hrsz., 103/b. sz. házakra 1592 frt. becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi november hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Szabolcs község bírói házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 159 frt 20 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. év LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécselt, 1898. évi augusztus hó 18-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Finkey Pál

kir. trvszéki bíró

Vendéglő-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy

vendéglőmet

szigeti országut, mezőszél-utca 1. sz. alatt lévő Csébiné-féle házba helyeztem át és azt ma szombaton, november hó 5-én este 7 órakor

ünnepélyesen megnyitom.

Jó ételek és kitiünő italokról gondoskodva van.

A n. t. közönségnek becses pártfogását kérve, maradok

kivaló tisztelettel

Czirják I.

vendéglős.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyyszög méter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságának nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Arjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

kocsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféhér (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött-üveg) és színes sodrony-betétű, vagy a nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserépüvegből különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Simens,

Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgiai és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

Szabadalmazott préselt üvegbetűk.

Kitünő gyártmány.

Az első bécsi

férfi és gyermek

**RUHA
RAKTÁR**

a városház
sarkán.

Kevés haszon, nagy forgalom.

Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista

új takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9-12; d. u. 2-6-ig.

Plüss-Staufer-féle ragasz

henger- és üvegen,

arany és ezüst éremmel többszörösen kitüntetve, már 10 év óta mint leghatályosabb összekötő és ragasztó szer ismeretes, tehát a legkitünőbb szer törött tárgyak összeragasztására. Kapható Pécsen, Alt és Böhm kereskedésében.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1,000.000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

J E G Y Z É K E

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:

1,000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
5 . . .	30000
1 . . .	25000
7 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
31700 . . .	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer és jut. összegben 13.160,000

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztlyu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget frt } utánvételezni kérem. }
} postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törörendő.

Pontos cím.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszeti eredeti árban és pedig:

egy egész l-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. — frt
» fél » » » » 3. — »
» negyed » » » » 1. 50 »
» nyolcad » » » » —. 75 »

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervszetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november 17-ig

a húzás napjáig hozzánk beküldeni.

Török A. és TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.